

Door: Nico van der Hoogt

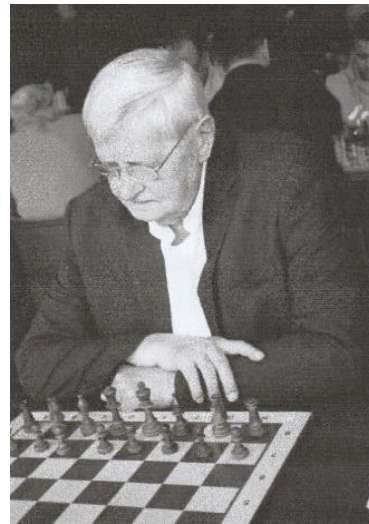

Herinneringen aan Willi

Het is al weer bijna negen jaar geleden dat een markant schaker van – onder meer – de Venlose Schaakvereniging van zijn aardse bestaan afscheid nam. Zijn tijd was op en het vlaggetje viel.¹ Ik heb het hier uiteraard over Willi. Schmitz welteverstaan uit Bracht, *van euver de päöl*. Willi had meerdere grote liefdes: schaken, biljarten en ... dansen. Over dat laatste later meer. In wedstrijdverslagen heb ik hem al vaker gekenschetst als een multi talent want hij acteerde in die disciplines op hoog niveau. En waarin hij veel tijd investeerde. Niet zonder gevolgen; in 1962 werd hij clubkampioen van de (toen nog) Koninklijk Erkende Venlosche Schaakvereniging. Een prestatie die hij in 1971 herhaalde. De *“Rangvolgorde, opgesteld door de*

¹ “De vlag viel”, voor de jongere schaker: als in de dagen van Olim je bedenktijd om was, klikte er inderdaad een nijdig vlaggetje naar beneden. De

keuzecommissie voor 1971-1972” plaatste hem op no. 1 van die, vaak niet geheel onomstreden lijst van speelsterktevolgorde. Willi werd gevolgd door Huub Borghouts (2) en ene Paul van der Sterren (3) die later onder meer grootmeester en tweemaal Nederlands kampioen werd! Willi leerde ik al eerder kennen rond 1957 bij de toenmalige schaakclub in Blerick. Die was voor de derde keer door Jac Jansen opgericht en hij had Willi weten te strikken lid te worden. Ik keek letterlijk en figuurlijk tegen hem op; een forse oosterbuur en een sterk schaker, de no. 1 van de vereniging.

Willi in 2010 tijdens het Limianz toernooi

Bij de gelegenheid van Willi's begrafenis op de natuurbegraafplaats in Blerick, hield erelid Piet Thijssen een afscheidsrede voor de familie. Daarbij herdacht hij Willi onder meer als volgt:

“Wenn ich sage: “Willi war ein halber Holländer”, dann verstehen die meisten von euch diese Behauptung. Sogar seine Asche

moderne huidige elektronica laten een lafhartige zwarte namaakvlag zien. Onhoorbaar.

ist heute in Venlo-Blerick geblieben . [...] Für Willi gab es die Deutsch-Holländische Grenze nicht, er war seine Zeit voraus und fühlte sich Europäer. Willi war kein fliegender Holländer, denn er kam zuerst mit Fahrrad, danach mit Moped, Roller und zuletzt mit Auto nach Venlo.” [...]

Ook verhaalt Piet over Willi's andere grote liefhebberij:

“Als ich dann mit Billard angefangen habe, begegnete ich Willi auch bei Billardkämpfen. Gewinnen konnte ich nie. Er war ein besserer Schachspieler und auch ein besserer Billardspieler. Jede Woche konnte man seine ausgezeichneten Ergebnisse in der Zeitung lesen”. [...]

“Hoffentlich ist ein Tischler im Himmel, der Willi einen Billardtisch und ein Schachspiel machen kann.”

Zo besluit Piet treffend zijn *Ansprache* voor de familie en bekenden van Willi. Niemand minder dan de grote denker Schopenhauer maant ons via Willi's gedachtenisprent:

Es ist im Leben wie im Schachspiel:
Wir entwerfen einen Plan,
dieser bleibt jedoch bedingt durch das,
was im Schachspiel dem Gegner,
im Leben dem Schicksal
zu tun beliebt wird.
Arthur Schopenhauer

Wilhelm Schmitz

* 8. Juli 1935 in Bracht
† 22. September 2013 in Bracht

Deine Familie und Freunde nehmen Abschied.
Du bist in unseren Herzen.

Marktstraße 20, 41379 Bracht

Die Trauerfeier findet am Mittwoch, den 2. Oktober 2013
um 11:00 Uhr in der katholischen Kirche Sankt Mariä
Himmelfahrt Bracht statt. Die Urnenbeisetzung erfolgt um
13:00 Uhr in der Naturruhestätte Venlo-Maasbree.

National

Aanleiding dit late in memoriam te schrijven, was het vorig jaar verschenen boek **“Het National”**, van Paul Seelen. Historicus en chroniqueur van diverse wetenswaardige zaken uit Venlo's rijke verleden. Nu dus van dit verloren gegane stuk erfgoed, dat eens een pareltje van het stedelijke uitgaansleven was. Feestpaleis van Venlo, zo voegt Seelen als ondertitel toe.

Paul Seelen schrijft:

“De bals in de Grote Zaal van het National trokken steevast honderden bezoekers. Vooral jongeren. De meisjes zaten links aan tafeltjes. De jongens rechts. [...] Opmerkelijk was het grote aantal Duitsers onder de gasten. Een van hen was Willie. Een Venlose dame op leeftijd heeft bijzondere herinneringen aan hem:

“Bijna elke week ging ik met vriendinnen naar het National. Ik danste dan vaak met Willy, een rijzige vent uit Bracht. Zijn ouders hadden een schoenenwinkel. Willy was

schoenmaker. Hij kwam vaak in Venlo. Om te schaken, te biljarten... én te dansen. Laatst keek ik met een vriendin naar het tv-programma 'Memories'. Mijn vriendin vroeg toen: 'Wie zou jij nu nog een graag willen ontmoeten?' Daar hoefde ik niet lang over na te denken: 'Willy'.

Willy droeg altijd een stoere, lange leren jas. En reed op een motor. Ik was wel een beetje een rotzak. Op een dag ging ik met vriendinnen naar Bracht. Zogenaamd om schoenen te kopen. We lieten Willy's moeder dan een hele stapel dozen uitpakken. Willy was in de werkplaats in de weer. Toen hij door het raampje keek en zag wat we deden, riep hij lachend: 'Herrrrrraus'. Willy heeft me een aantal keren naar huis gebracht. Zonder dat er iets is gebeurd overigens. Hij wilde meer, maar daar was ik nog niet aan toe. Daarom ging hij op een gegeven moment ook niet met me verder. Een paar weken na de uitzending van 'Memories' stond zijn overlijdensbericht in de krant. Dat vond ik heel erg. Ik had hem graag nog eens gesproken."

Tot zover die Venlose dame.

Die humor zal Willi zeker hebben weten te appreciëren; zelf humorist die met zijn smakelijke Witze de lachers vaak op zijn hand kreeg...

In dit dansverband vertelde Willi eens zelf een verhaal aan Piet Thijssen. Piet verhaalt:

"Dan het verhaal over die briefkaart. Willi had twee dames na het dansen in het National naar huis gebracht met zijn motor omdat zij de bus hadden gemist.

Mijn herinneringen zijn niet al te goed. Willi heeft mij die briefkaart ongeveer 20-25 jaar geleden gegeven om uit te zoeken welke twee dames dat geweest zouden kunnen zijn.

De briefkaart, volgens mij met een postzegel van 4 cent, was geadresseerd als volgt: "An den langen Herrn Willi Schmitz".

Een van de dames had een lange man getekend op de briefkaart, Willi voorstellende. De dames zouden uit Panningen afkomstig zijn en op de Kerkstraat hebben gewoond.

Op een of andere manier heb ik een van de twee dames opgespoord in Maasbree en telefonisch contact gehad. Zij had weinig interesse en daarbij heb ik het gelaten."

Dan schrijft Seelen op bladzijde 73 :
"Vaste 'gebruikers' van de Cosy Corner op de begane grond waren de leden van de Venlose Bridge- en Schaakclub. Als er onverhoopt eens te weinig gasten in de zaak waren, vroeg van der Toren (de uitbater, NvdH) hen om voor het raam te gaan zitten, zodat voorbijgangers toch het idee hadden dat het druk was. Volk bleek volk te trekken."

Hierbij staat ook onderstaande foto geplaatst. En ik eet mijn alpinopet² op

² Alpinopet→ Die mis ik al enige tijd...

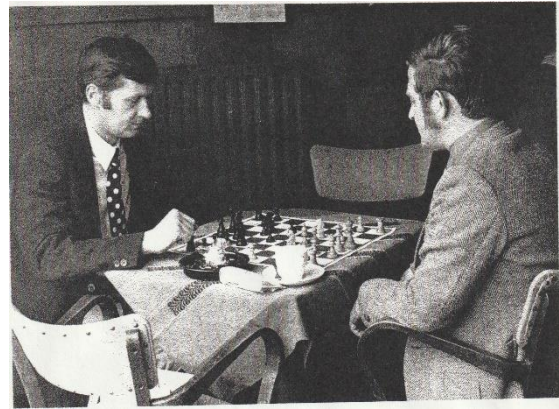
als de simultaangever van dienst in het Feestpaleis niet onze Willi is...

Foto begin jaren '60.

'National' zou van 1960 tot 1970 de VSV onderdak bieden.

Tot slot nog een opname van Willi en Huub Borghouts die indertijd – 1971-1972 – de top van de vereniging vormden. De laatste, niet meer actief schakend, is bijna 70 jaar aan de club verbonden!

“Schauen m'r mal, Huub, Jung...”

Afsluitend een sterk schaakstukje van Willi. Na Willi's overlijden schreef journalist/schaker Frank Clevers een in memoriam-artikel in “De Limburger”: “Willi Schmitz, schaken en biljarten.”. Met een stukje uit een partij in 1973 tussen Willi en Bob Kosman.

Diagram na 32...Kb8

(commentaar Frank)

“**Td4!!** Een ijzersterke zet. De witte toren op d4 valt de dame aan en als die weggaat, volgt er bijna altijd mat op d8. Zou zwart nu met zijn dame weggaan door schak te geven op c2 (33...Dc2+) dan gaat de witte koning naar a1 en blijft zwart in de knoei en

*is het gewonnen voor wit, er kan dan
bijk. volgen: 34...Tf8 35.Df6 Tc8
36.Td8 Df5 37.Txc8+ Dxc8 38.Th8
33...Txd4 Dit is het beste 34.Dxe3!
Ook weer ijzersterk, zelfs reden voor
zwart om op te geven. (1-0) Misschien
is deze opgave wel erg vroeg en had
zwart nog kunnen vechten, bijvoor-
beeld met 34...c5 waarna hij wel min-
der staat maar het nog wel speelbaar
is. Maar zwart legt het hoofd in de
schoot. Een mooie overwinning van
Willi.”*

Inderdaad, tactisch scherp gezien van
de latere ‘*Altmeister*’.

Het doek voor het Feestpaleis viel in
de nacht van 5 op 6 februari 1972.
Een sigarettenpeuk in een prullenbak
zorgde ervoor dat een deel van het
roemruchte etablissement afbrandde.
Onder begeleidend gezang van het
toegestroomde publiek dat zong:
“*Sinter Mertes Veugelke, haet ein
roöd wit keugelke ,haet ein blauw
stertje, van je hoepsa Sinter Merte...*”
In 1974 werd het tot leedwezen van
veel Venlonaren gesloopt. Die daar-
door jarenlang met ‘Het Gaat van
Venlo’ zaten opgescheept.

Met dank aan:

*Paul Seelen voor citaatverlof
Piet Thijssen
Jürgen Daniel
Een Venlose Dame
Frank Clevers
Willi zelf*

Nico, maart 2023